

Sygn. akt IV Ka 80/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 marca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący:	SSO Adam Pietrzak
Protokolant:	Ewa Ślemp

przy udziale Władysławy Kunickiej-Żurek Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 22 marca 2016 r.

sprawy **J. W.**

syna C. i D. z domu T. (...) roku w B. K. z art. 270 § 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Kłodzku

z dnia 9 listopada 2015 r. sygnatura akt VI K 13/14

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym zaliczając wydatki za to postępowanie na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn.akt IV Ka 80/14

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 9 listopada 2015 r. (sygn.akt VI K 13/14) Sąd Rejonowy w Kłodzku po rozpoznaniu sprawy J. W. oskarżonego o to, że:

w dniu 06 grudnia 2007 roku w Ś., woj. (...), w celu użycia za autentyczne, przedłożył podczas trwania procesu prowadzonego w Wydziale VI Gospodarczym w Sądzie Okręgowym w Świdnicy sygn. akt VI GC 57/07, załączając je do zarzutów pozwanego przeciwko nakazowi zapłaty, podrobione dokumenty w postaci potwierdzenia zapłaty faktur z dnia 20.12.2005 roku na kwotę 210.681 koron czeskich, z dnia 11.10.2005 roku na kwotę 371.333 koron czeskich, z dnia 12.07.2005 roku na kwotę 379.506 koron czeskich, z dnia 15.09.2005 roku na kwotę 376.677 koron czeskich, z dnia 25.07.2005 roku na kwotę 300.000 koron czeskich, z dnia 25.08.2005 roku na kwotę 366.606 koron czeskich i 76 halerzy, z dnia 30.09.2005 roku na kwotę 137.602 koron czeskich i 50 halerzy, z dnia 20.08.2005 roku na kwotę 307.416 koron czeskich i 45 halerzy, z dnia 10.10.2005 roku na kwotę 479.985 koron czeskich i 50 halerzy oraz z dnia 30.10.2005 roku na kwotę 479.719 koron czeskich, na dowód uiszczenia dochodzonych należności przez stronę powodową firmę (...) cz.s.r.o. z siedzibą w U. nad O. w Czechach, to jest o czyn z art. 270§1 kk.,

oskarżonego J. W. uznał za winnego popełnienia zarzucanego czynu, a wyczerpującego ustawowe znamiona występkę określonego art. 270§1 kk i za to na podstawie art. 270§1 kk wymierzył karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności.

Powyższy wyrok zaskarżył obrońca oskarżonego w całości na podstawie art. 444 kpk i art. 425§2 kpk zarzucając:

1. obrazę przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 270§1 kk poprzez przyjęcie, że oskarżony miał świadomość fałszu przedłożonych przez niego przed Sądem Okręgowym w Świdnicy w postępowaniu cywilnym dokumentów w postaci zakwestionowanych potwierdzeń zapłaty w sytuacji, gdy nie zostały one podrobione osobiście przez oskarżonego, a w obrocie gospodarczym pomiędzy PHU (...), a T. cz. S.r.o. (w obrocie gotówki) brało udział co najmniej kilkanaście osób, to jest kierowcy pracujący w firmie syna oskarżonego oraz pracownicy czeskiej spółki.

2. obrazę przepisów prawa procesowego, która miała wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie:

- art. 4 kpk, art. 5§2 kpk, art. 7 kpk poprzez dowolną ocenę zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego oraz rozstrzygnięcie wątpliwości związanych z przekazywaniem gotówki przez polskich kierowców pracownikom czeskiej spółki na niekorzyść oskarżonego w sytuacji, gdy kierowcy potwierdzili fakt przekazywania pieniędzy pracownikom w Republice Czeskiej, a podpisy J. K. i A. R. widnieją na pokwitowaniach odbioru gotówki,

- art. 7 kpk poprzez naruszenie zasad prawidłowego rozumowania i zasad doświadczenia życiowego poprzez wskazanie, że do przyjęcia gotówki wymagane było wystawienie dowodu wpłaty w sytuacji, gdy pracownicy spółki w Czechach przesłuchiwani przed Sądem wskazywali, że magazynierzy mogli odbierać gotówkę od kontrahentów spółki nie posiadając dowodu wpłaty wystawionego przez księgowe spółki,

- art. 442§3 kpk w zw. z art. 5§2 kpk poprzez nieuwzględnienie wytycznych Sądu Okręgowego w Świdnicy zawartych w wyroku z dnia 13 grudnia 2013 r. (sygn.akt IV K 839/13) w zakresie jakim Sąd ten nakazał dalsze badanie próbek pisma osób uczestniczących w obrocie gotówki w sytuacji, gdy w toku procesu przed Sądem Rejonowym w Kłodzku (sygn.akt VI K 13/14) oskarżony przedłożył dokumenty z których wynika, że J. K. i A. R. odbierali gotówkę z czeskiej spółki,

- art. 5§2 kpk w zw. z art. 167 kpk w zw. z art. 193§1 kpk poprzez przyjęcie, że opinie biegłych z zakresu porównawczych badań pisma wykluczają fałszerstwo pokwitowań przez pracowników czeskiej spółki i kierowców w sytuacji gdy biegli nie badali próbek kierowców J. K. i A. R. oraz pozostałych pracowników zatrudnionych w T. cz s.r.o.

- art. 4 kpk, art. 5§2 kpk w zw. z art. 167 kpk poprzez zaniechanie ustalenia danych osobowych osób zatrudnionych w T. cz s.r.o. w sytuacji gdy słuchani w sprawie L. S. mi B. S. wskazywali, że na stanowisku magazynierów zatrudnione były jeszcze inne osoby,

- art. 410 kpk w zw. z art. 7 kpk, poprzez przekroczenie granic zasady swobodnej oceny dowodów, wobec przeprowadzenia jej analizy w sposób ukierunkowany na wykazanie sprawstwa i winy oskarżonego zarzucanych mu czynów, w szczególności zaniechanie wyjaśnienia sprzeczności w zeznaniach świadków A. M., J. F. oraz L. M. w zakresie jakim świadkowie ci wskazują na uprawnienia magazynierów do obioru gotówki oraz do wydawania dowodów wpłat gotówki od oskarżonego przy jednoczesnej zupełnej dezaprobach dla spójnych i konsekwentnych wyjaśnień oskarżonego w zakresie odbierania pieniędzy,

- art. 424§1 pkt 1 w zw. z art. 5§2 kpk przez brak wskazania w uzasadnieniu wyroku powodów jakimi kierował się Sąd nie uznając za wiarygodne tych zeznań pracowników spółki w Czechach w zakresie, których osoby te opisują sposoby przyjęcia gotówki przez magazynierów od oskarżonego,

-art. 627 kpk poprzez niezasadne obciążenie oskarżonego kosztami sądowymi i opłatą, w sytuacji gdy ostał on pozbawiony wolności na wiele lat i nie ma środków na zapłatę tych należności,

3. błąd w ustaleniach faktycznych przyjęty za podstawę zaskarżonego wyroku i mający wpływ na jego treść, a polegający na przyjęciu, że oskarżony miał świadomość, że dokumenty w postaci potwierdzeń zapłaty faktur VAT na dowód uiszczenia należności dochodzonych przez stronę powodową firmę (...) cz. s.r.o. z siedzibą w U. na O. w Czechach

były fałszywe w sytuacji gdy J. W. uzyskał je od magazynierów płacąc uprzednio za towar zakupiony w czeskiej spółce, względnie pokwitowania przekazywali mu kierowcy którzy zostawiali pieniądze u magazynierów.

Biorąc pod uwagę powyższe zarzuty, na podstawie art. 427§1 kpk skarżący wniósł o:

1. zamianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od zarzucanych mu czynów, ewentualnie
2. uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Kłodzku celem ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie jest zasadna.

Sąd I instancji zgromadził obszerny materiał dowodowy, prawidłowo go ocenił, a wyprowadzone wnioski przekonująco uzasadnił.

Ocena materiału dowodowego zgodna jest z zasadami prawidłowego rozumowania oraz wskazaniem wiedzy i doświadczenia życiowego.

Obszerny wywód, w którym sąd rejonowy poddał zgromadzone dowody ocenie pod kątem ich wiarygodności (k.7-16 uzasadnienia zaskarżonego wyroku, k. 1172-1181 akt sądowych) czyni zadość wspomnianym zasadom i wskazaniom.

Wnioski, do których doszedł tenże sąd mieszczą się w granicach swobodnej oceny dowodów, w żadnym wypadku nie można im zarzucić dowolności.

Zasadnie podnosi w szczególności sąd I instancji, że oskarżonemu nie zarzucono popełnienia występku z art. 270§1 kk w formie sfalszowania, podrobienia dokumentów określonych i opisanych aktem oskarżenia, a jedynie posłużenie się, użycie za autentyczne takich dokumentów, wcześniej podrobionych przez nieustaloną osobę i w kontekście powyższego szczegółowo wskazuje uchybienia poszczególnych dokumentów, którymi posłużył się oskarżony wywodząc, że dokumenty te są dokumentami podrobionymi (k.10-12 uzasadnienia zaskarżonego wyroku, (k.1175-1177 akt sądowych) trafnie konstatując, że wskazane i określone w tezie aktu oskarżenia potwierdzenia zapłaty faktur „... zostały podrobione przez nieustaloną dotychczas osobę, a należności będące ich przedmiotem nie zostały uiszczone...” (k.13 uzasadnienia zaskarżonego wyroku k.1178 akt sądowych).

W pełni przekonujące jest odwołanie się sądu rejonowego w tej mierze do opinii biegłych sądowych z zakresu badania dokumentów na okoliczność faktu podrobienia tychże dokumentów oraz do zeznań świadków, którzy zaprzeczyli by wystawili i wydali przedmiotowe potwierdzenia zapłaty faktur, którymi oskarżony posługiwał się w procesie przed Sądem Okręgowym w Świdnicy w sprawie VI GC 57/07 (k.12 in fine – k.13 uzasadnienia zaskarżonego wyroku, k. 1177 in fine – k. 1178 akt sądowych).

Sąd odwoławczy w pełni przychylił się do stanowiska i wywodów sądu I instancji odnośnie omówionych okoliczności nie znajdując podstaw do kwestionowania ich prawidłowości.

Trafne jest również dodatkowe odwołanie się przez sąd I instancji do wyroków Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 17 kwietnia 2008 r. (sygn.akt VI GC 11/08) którym utrzymano w mocy nakaz zapłaty wydany w sprawie VI GNc 57/07 oraz Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 25 września 2008 r. (sygn.akt I ACa 732/08) którym oddalono apelację od wyżej wskazanego wyroku (k.13 uzasadnienia zaskarżonego wyroku, k. 1178 akt sądowych).

Nie budzi zastrzeżeń dokonana przez sąd rejonowy ocena wyjaśnień oskarżonego i zeznań świadków, że szczególnym uwzględnieniem świadka M. W. w kontekście opinii biegłej sądowej z zakresu badania dokumentów (k.15 uzasadnienia zaskarżonego wyroku, k.1180 akt sądowych).

Zarzuty apelacji prowadzą się do polemiki z ustaleniami sądu I instancji nie zawierają argumentów mogących skutecznie podważyć trafność toku rozumowania sądu I instancji przedstawionego w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku.

Kwalifikacja prawna przypisanego oskarżonemu czynu nie budzi zastrzeżeń.

W świetle okoliczności sprawy i dyrektyw art. 53 kk brak jest podstaw do uznania wymierzonej oskarżonemu kary za rażąco niewspółmiernie surową w rozumieniu przepisu art.438 pkt 4 kpk, wręcz przeciwnie, przy uwzględnieniu dotychczasowej karalności oskarżonego oraz stopnia społecznej szkodliwości przypisanego zaskarżonym wyrokiem czynu kara ta jawi się jako relatywnie łagodna.

Mając na względzie powyższe sąd okręgowy orzekł jak na wstępie.

Orzeczenie o kosztach oparte jest na przepisie art. 624§1 kpk i art. 17 ust.1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (z uwagi na orzeczoną karę izolacyjną).

pd